

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2550 (2550 : 113-114) หมวด 14 ว่าด้วยการปกครองท้องถิ่น มาตรา 283 ระบุว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมมีอำนาจหน้าที่โดยทั่วไปในการดูแล และจัดทำบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น และย่อมมีความเป็นอิสระในการกำหนดนโยบาย การบริหาร การจัดบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล การเงินและการคลัง และมีอำนาจหน้าที่ของตนเอง โดยเฉพาะ โดยต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับการพัฒนาของจังหวัด และประเทศเป็นส่วนรวมด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นย่อมได้รับการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีความเข้มแข็ง ในการบริหารงานได้โดยอิสระและตอบสนองต่อความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถพัฒนาระบบการคลังท้องถิ่นให้จัดบริการสาธารณะได้โดยครบถ้วนตามอำนาจ หน้าที่ จัดตั้งหรือร่วมกันจัดตั้งองค์การเพื่อการจัดทำบริการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ เพื่อให้เกิด ความคุ้มค่าเป็นประโยชน์ และให้บริการประชาชนอย่างทั่วถึง

การบริหารท้องถิ่นมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนในท้องถิ่น ประชาชนย่อมมีสิทธิที่จะมีส่วนร่วมในการปกครองตนเอง มีส่วนร่วมในการตัดสินใจและกำหนดทิศทางการพัฒนา การที่ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น จะช่วยแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของท้องถิ่นในปัจจุบันลักษณะของการมีส่วนร่วมของประชาชนในการบริหารท้องถิ่นยังอยู่ในวงจำกัด การเข้าไปมีบทบาทของประชาชนมีน้อย แม้แต่บทบาทที่ประชาชนแสดงออกมากที่สุดคือ การไปใช้สิทธิลงคะแนนเสียงเลือกตั้งก็ยังคงอยู่ในระดับต่ำและการวางแผนเป็นภารกิจอันดับแรกที่มีความสำคัญของการบริหารจัดการที่ดี ซึ่งทุกส่วน ทุกฝ่ายต้องคำนึงถึงบทบาทของประชาชน หรือการมีส่วนร่วมของประชาชนให้มากยิ่งขึ้น เพื่อการปฏิรูปและเพื่อการพัฒนาบ้านเมืองอย่างยั่งยืน จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการมีส่วนร่วมของประชาชนในการวางแผนพัฒนาท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนเข้ามามี

ส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นซึ่งจะเป็นการบริหารและพัฒนาที่สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของประชาชนในท้องถิ่นอย่างแท้จริง (บุญรัตน์ โศทอง. 2539 : 16)

องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นหน่วยงานการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นและถือได้ว่าเป็นหน่วยการปกครองขั้นพื้นฐานของรัฐบาลที่เกิดขึ้นตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 (2537 : 10-13) ตามมาตรา 40 โดยการยกฐานะจากสภาตำบลที่มีรายได้ ในปีงบประมาณที่ล่วงมาติดต่อกัน 3 ปี เฉลี่ยไม่ต่ำกว่าปีละหนึ่งแสนห้าหมื่นบาทโดยไม่รวมเงินอุดหนุน และมาตรา 43 ได้ยกฐานะให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีฐานะเป็นนิติบุคคลและเป็นราชการส่วนท้องถิ่นมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ต่อมาได้มีการเปลี่ยนแปลงองค์การบริหารส่วนตำบลในด้านต่าง ๆ ที่สำคัญคือ ด้านโครงสร้าง ให้มีฝ่ายนิติบัญญัติและฝ่ายบริหาร ฝ่ายนิติบัญญัติประกอบด้วย ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้เลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ฝ่ายบริหารประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล 1 คน และนายกอาจแต่งตั้งรองนายกได้ไม่เกินจำนวน 2 คน และต้องไม่เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ด้านการบริหารบุคคล ได้กำหนดให้องค์การบริหารบุคคลขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น ประกอบด้วย คณะกรรมการที่มีลักษณะของที่มาของคณะกรรมการจากไตรภาคี คือ ฝ่ายรัฐบาล ฝ่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และฝ่ายคนกลาง (ผู้ทรงคุณวุฒิ) ฝ่ายละจำนวนเท่า ๆ กัน ด้านภาระหน้าที่ นอกจากอำนาจหน้าที่ที่มีอยู่แล้วยังมีอำนาจใหม่ตามที่ได้กำหนดไว้ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น หรือวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น (กรมการปกครอง. 2547 : 143)

โดยตามกฎหมายก็ได้กำหนดภาระหน้าที่เอาไว้เพื่อให้ทราบว่าอะไรบ้างที่องค์การบริหารส่วนตำบลจะต้องทำ และอะไรบ้างที่องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 ได้กำหนดให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังนี้

1. จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก
2. รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล
3. ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

4. ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
5. ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม
6. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ
7. คุ่มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
8. บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของ

ท้องถิ่น

9. ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

จึงเห็นได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลก็มีภาระหน้าที่คล้ายกันกับการปกครองท้องถิ่นของไทยในรูปแบบต่าง ๆ เช่น องค์การบริหารส่วนจังหวัด เทศบาล พัทยา เป็นต้น แต่องค์การบริหารส่วนตำบลบางพื้นที่มีรายได้ไม่เพียงพอต่อการดำเนินกิจการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ได้ จึงเกิดปัญหาขึ้นดังนี้ (โกวิทย์ พวงงาม, 2548 : 256)

1. อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนดไว้กว้างขวางไม่ชัดเจน โดยไม่คำนึงฐานการคลัง และขีดความสามารถทางการบริหาร รวมถึงทักษะด้านเทคนิควิชาการต่าง ๆ ทำให้้องค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนมากที่มีรายได้ไม่พอและขาดความรู้ทางเทคนิค ไม่สามารถดำเนินกิจการสาธารณะตามอำนาจหน้าที่ได้ ส่งผลต่อความเชื่อมั่นและความศรัทธาของประชาชนต่อองค์การบริหารส่วนตำบล

2. องค์การบริหารส่วนตำบลมุ่งเน้นดำเนินการที่มีลักษณะการจัดทำกิจการสาธารณะด้านกายภาพและโครงสร้างพื้นฐาน โดยมุ่งจัดสรรงบประมาณเพื่อการจัดซื้อจัดจ้างเป็นหลัก สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบลยังไม่ให้ความสำคัญต่อการดำเนินกิจกรรมที่เป็นเรื่องของคุณภาพชีวิตของประชาชนในเขตตำบลหรือดำเนินกิจกรรมด้านสิ่งแวดล้อมหรือการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ หรือกิจกรรมสาธารณสุข หรือกิจกรรมด้านการศึกษา

3. องค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่สามารถดำเนินการตามอำนาจหน้าที่ในบางเรื่องได้ (ถึงแม้มีความต้องการที่จะทำ) เนื่องจากหน่วยงานของรัฐยังไม่ได้มอบหมายภารกิจให้้องค์การบริหารส่วนตำบลจัดทำ เพราะกฎหมายระเบียบต่าง ๆ ยังไม่มีการปรับปรุงแก้ไขให้้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการได้

4. องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ยังไม่สนใจ หรือไม่เข้าใจ ในการประสานการดำเนินงานกิจการร่วมกับหน่วยงานของรัฐ ตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล มักจะผลัดภาระให้เป็นของหน่วยงานของรัฐ หรือยังไม่มีการร่วมมือกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น (เทศบาล สุขาภิบาล และ อบจ.) ในการทำกิจการลักษณะของ “สหการ” เหตุผลหนึ่งคือ “สหการ” ยังไม่เกิดขึ้น เนื่องจากยังไม่ปรากฏแนวทางและวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจนว่าองค์การบริหารส่วนตำบลจะดำเนินการอย่างไร

5. สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และคณะกรรมการบริหารองค์การบริหารส่วนตำบล ยังไม่เข้าใจบทบาท อำนาจและหน้าที่ รวมถึงการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่นั้น ๆ ว่าจะดำเนินการได้อย่างไร หรืออาจกล่าวได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบล ยังขาดทักษะในการปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ ขาดคู่มือที่จะแนะนำการทำงานตามอำนาจหน้าที่ที่เป็นรูปธรรม เข้าใจง่าย และปฏิบัติได้

จากการศึกษาแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหนองสูงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ พบว่ามีปัญหาคือสภาพการบริหารบุคคลขาดประสิทธิภาพ ขาดเครื่องมือ วัสดุครุภัณฑ์ที่จำเป็นในการบรรเทาสาธารณภัยและการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วน พื้นที่ไม่เหมาะสมและเอื้ออำนวยกับการลงทุนทางอุตสาหกรรม เนื่องจากค่าใช้จ่ายสูง ชุมชนขาดการวางแผนระยะยาว และการจัดหาแหล่งเงินทุนให้ผู้ผลิตไม่ต่อเนื่อง การแพร่หลายของยาเสพติดในหมู่เยาวชนและผู้ใช้แรงงาน ถนนหนทางชำรุดเป็นหลุมบ่อไม่ได้มาตรฐาน ร่องระบายน้ำอุดตัน ไฟฟ้าแสงสว่างสาธารณะไม่ทั่วถึงทุกจุด ขาดอาคารที่ทำการ / สถานศึกษาของชุมชน (ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่เป็นระบบ) และระบบประปาสาธารณะทั่วถึงทุกจุด ขาดแหล่งน้ำที่ใช้ในการจัดทำระบบชลประทานทุกขนาดเพื่อการเกษตร พื้นที่ไม่เหมาะสม / เอื้ออำนวยในการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร/อุปโภค/บริโภค ด้านสาธารณสุขพบว่า ความไม่ต่อเนื่องในการวางแผน/ปฏิบัติอย่างจริงจังของงานสาธารณสุข บุคลากร/เครื่องมือไม่มีประสิทธิภาพปัญหาเกี่ยวกับการพัฒนาทางการเมืองการบริหารปัญหาเรื่องการรับรู้ข่าวสารทางราชการของประชาชน ปัญหาเรื่องการพัฒนาประสิทธิภาพของบุคลากร ปัญหาเรื่องการประชุมสัมพันธงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ปัญหาเรื่องการจัดทำข้อมูล/ทะเบียนทรัพย์สินเพื่อใช้ในการจัดเก็บรายได้ของ องค์การบริหารส่วนตำบล ปัญหาเรื่องขาดวัสดุ-ครุภัณฑ์ในการปฏิบัติงาน ปัญหาเรื่องการขาดเครื่องมือเครื่องใช้/อุปกรณ์ในการสื่อสารที่ใช้ในงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย และปัญหาเรื่องการขาดวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการจัดจราจรทางบก หน่วยงาน ที่จัดการศึกษาขาดการประสานกับ

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และท้องถิ่นขาดบุคลากรที่มีความรู้ ความสามารถทำงานด้าน การศึกษา ศาสนาวัฒนธรรม และชุมชนชาติจิตสำนึกที่ดีต่อการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม (สำนักงานท้องถิ่น อำเภอนองบุรี, 2550 : 15 – 20)

ดังนั้นปัญหาในการบริหารงานจึงมีวิธีแก้ไขต่าง ๆ ตามทฤษฎีของนักวิชาการแต่ ในส่วนของผู้วิจัยมีความเห็นว่าการบริหารจะต้องมีกระบวนการตามทฤษฎีของ ฟาโยล์ (Fayol, 1949 : 29) โดยได้อธิบายว่ากระบวนการบริหารประกอบด้วย 5 ขั้นตอนหลัก ๆ คือ การวางแผน (Planning) การจัดองค์การ (Organizing) การบังคับบัญชาสั่งการ (Commanding) การประสานงาน (Coordinating) และการควบคุม (Controlling) จึงสรุปได้ว่าองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบหนึ่งขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ได้รับการ จัดตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2537 เพื่อทำหน้าที่ในการจัดบริการสาธารณะให้กับประชาชน ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลจึงถือเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนาท้องถิ่น และจากปัญหาตาม อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวข้างต้น จึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษา ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลว่ามีปัญหาในการบริหารงานอย่างไรบ้าง และทฤษฎีในการบริหารงานของนักวิชาการสามารถแก้ปัญหาได้จริง ตลอดจนนำไปเป็น ข้อเสนอเทศที่ได้จากการวิจัยมาเป็นแนวทาง ในการปรับปรุงการบริหารงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอนองบุรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอนองบุรี จังหวัดกาฬสินธุ์
2. เพื่อเปรียบเทียบปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขต อำเภอนองบุรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามความเห็นของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหาร ส่วนตำบลและพนักงานส่วนตำบล ที่มีความแตกต่างกันในเรื่องตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและหน่วยงาน
3. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและ พนักงานส่วนตำบล ในเขตอำเภอนองบุรี จังหวัดกาฬสินธุ์

สมมติฐานการวิจัย

1. ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหนองสูง จังหวัดกาฬสินธุ์ อยู่ในระดับปานกลาง
2. ผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและพนักงานส่วนตำบล ในเขตอำเภอหนองสูง จังหวัดกาฬสินธุ์ ที่มีตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงานและหน่วยงาน แตกต่างกัน มีความคิดเห็นต่อปัญหาในการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหนองสูง จังหวัดกาฬสินธุ์ แตกต่างกัน

ขอบเขตการวิจัย

1. ด้านประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและพนักงานส่วนตำบล ในเขตอำเภอหนองสูง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 342 คน (สำนักงานท้องถิ่นอำเภอหนองสูง. 2552 : 30)

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบลในเขตอำเภอหนองสูง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 185 คน (สำนักงานท้องถิ่นอำเภอหนองสูง วันที่ 18 กันยายน 2552) กำหนดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรการคำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างของ ยามาเน่ (Yamane, 1973 : 7-27)

2. ด้านพื้นที่ ได้แก่ องค์การบริหารส่วนตำบลจำนวน 5 แห่ง ในเขตอำเภอหนองสูง จังหวัดกาฬสินธุ์

3. ตัวแปรที่เกี่ยวข้องในการวิจัยงาน

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน และหน่วยงาน ของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและพนักงานส่วนตำบล ในเขตอำเภอหนองสูง จังหวัดกาฬสินธุ์

3.2 ตัวแปรตาม คือ ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบล ในเขตอำเภอหนองสูง จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 8 ด้าน ได้แก่

3.2.1 การจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

3.2.2 การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอย และสิ่งปฏิกูล

3.2.3 การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

3.2.4 การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

3.2.5 การส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

3.2.6 การส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

3.2.7 การคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและ

สิ่งแวดล้อม

3.2.8 การบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และ

วัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

4. ระยะเวลาที่ศึกษา ระหว่างเดือนตุลาคม – เดือนธันวาคม พ.ศ. 2552

นิยามศัพท์เฉพาะ

การศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ให้นิยามศัพท์เฉพาะที่เกี่ยวข้องกับการศึกษา
ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหนองสูงศรี
จังหวัดกาฬสินธุ์ ไว้ดังนี้

องค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในเขต
อำเภอหนองสูงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์

ปัญหา หมายถึง ข้อสงสัย หรือสิ่งที่ต้องพิจารณาแก้ไข ปัญหาในงาน
วิจัยนี้คือ ปัญหาการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหนองสูงศรี
จังหวัดกาฬสินธุ์

ตำแหน่ง หมายถึง ตำแหน่งของผู้บริหาร สมาชิกสภาองค์การบริหาร
ส่วนตำบล และพนักงานส่วนตำบล ในเขตอำเภอหนองสูงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์

หน่วยงาน หมายถึง องค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหนองสูงศรี
จังหวัดกาฬสินธุ์ จำนวน 5 แห่ง คือ องค์การบริหารส่วนตำบลโคกเครือ องค์การบริหาร
ส่วนตำบลดงมูล องค์การบริหารส่วนตำบลเสาเล้า องค์การบริหารส่วนตำบลหนองใหญ่
และองค์การบริหารส่วนตำบลหนองหิน

ผู้บริหาร หมายถึง นายกององค์การบริหารส่วนตำบลฯ รองนายกองค์การ
บริหารส่วนตำบลฯ และเลขานุการขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหนองสูงศรี
จังหวัดกาฬสินธุ์

สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หมายถึง สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ได้รับเลือกตั้งจากประชาชนโดยตรงขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์

พนักงานส่วนตำบล หมายถึง พนักงานส่วนตำบลฯ พนักงานจ้างตามภารกิจ และพนักงานจ้างทั่วไปขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์

การวางแผน หมายถึง การวางแผนงานในแผนพัฒนาสามปีขององค์การบริหารส่วนตำบล

การจัดองค์การ หมายถึง การจัดการด้านงานบุคคล ด้านโครงสร้างด้านงบประมาณ ภายในองค์การบริหารส่วนตำบล

การบังคับบัญชาสั่งการ หมายถึง มีการสั่งการตามลำดับชั้นการบังคับบัญชาภายในองค์การบริหารส่วนตำบล มีสายงานและการปฏิบัติตามคำสั่ง

การประสานงาน หมายถึง มีการประสานการทำงานจากส่วนงานต่าง ๆ ทั้งภายนอกและภายในองค์การบริหารส่วนตำบล

การควบคุม หมายถึง มีการควบคุมให้งานดำเนินไปตามแผนที่วางเอาไว้

การบริหารงาน หมายถึง กระบวนการวางแผน การจัดองค์การ การบังคับบัญชาสั่งการ การประสานงาน และการควบคุมการใช้ทรัพยากรอื่น ๆ โดยใช้การร่วมมือดำเนินการอย่างใดอย่างหนึ่งภายในองค์การ เพื่อให้เกิดผลสำเร็จตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ และหมายถึงการบริหารงานขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ ตามแนวคิดของฟาโยล์ (Fayol. 1949 : 29)

ด้านการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก หมายถึง การวางแผนการฯ การจัดองค์การฯ การบังคับบัญชาสั่งการฯ การประสานงานฯ และการควบคุมในการบริหารงานการจัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

ด้านการรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดินและที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล หมายถึง การวางแผนการฯ การจัดองค์การฯ การบังคับบัญชาสั่งการฯ การประสานงานฯ และการควบคุม ในการบริหารงาน การรักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

ด้านการป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ หมายถึง การวางแผนการฯ การจัดองค์การ การบังคับบัญชาสั่งการฯ การประสานงานฯ และการควบคุม ในการบริหารงาน การป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย หมายถึง การวางแผนการฯ การจัดองค์การฯ การบังคับบัญชาสั่งการฯ การประสานงานฯ และการควบคุม ในการบริหารงาน การป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ด้านการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม หมายถึง การวางแผนการฯ การจัดองค์การฯ การบังคับบัญชาสั่งการฯ การประสานงานฯ และการควบคุม ในการบริหารงานการส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

ด้านการส่งเสริมการพัฒนาศตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุและผู้พิการ หมายถึง การวางแผนการฯ การจัดองค์การฯ การบังคับบัญชาสั่งการฯ การประสานงานฯ และการควบคุม ในการบริหารงานการส่งเสริมการพัฒนาศตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

ด้านการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม หมายถึง การวางแผนการฯ การจัดองค์การฯ การบังคับบัญชาสั่งการฯ การประสานงานฯ และการควบคุม ในการบริหารงานการคุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ด้านการบำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น หมายถึง การวางแผนการฯ การจัดองค์การฯ การบังคับบัญชาสั่งการฯ การประสานงานฯ และการควบคุม ในการบริหารงานการบำรุงรักษาศิลปะจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรม อันดีของท้องถิ่น

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ข้อเสนอเทศที่ได้จากการวิจัยจะนำไปเป็นแนวทางในการปรับปรุงระบบการบริหารงาน ขององค์การบริหารส่วนตำบลในเขตอำเภอหนองกุงศรี จังหวัดกาฬสินธุ์ต่อไป